

Slovo arcibiskupa k současné situaci

Drazí bratři, prožíváme dobu plnou zvrátů, strachů a otázek. Některé ovládla pandemie strachu, jiným chybí naděje, protože ztratili své jistoty. Mnozí jsou překvapeni, chybí jim orientace. Zdá se mi, že je to zvláštní příležitost právě pro nás, kteří máme ukazovat směr nejen kázáním. Jako lidé, kteří se zrodili pro věčnost už ve křtu, bychom měli být svědky naděje a jako formovaní evangeliem bychom měli ukazovat zodpovědnost i lásku. Být těmi, kdo spojují a dovedou se vystříhat extrémním postojům úzkostlivosti či lhостejnosti nebo furiantství.

S koronavirem ohrožujícím zdraví je to podobné jako s mravně narušeným prostředím, které nás obklopuje už dlouho. Říkat, že virus neexistuje, že se ho nebojíme, či jen opovážlivě spoléhat na Boží ochranu, by bylo podobně nemoudré, jako prohlašovat, že jsme imunní vůči jakémukoliv pokušení a nemravnosti.

Zabarikádovat se, zastavit činnost a izolovat se od světa jen z úzkostlivosti, by bylo stejně nezdravé jako utíkat z mezilidských vztahů či ze světa médií. Moudrý a zdravý křesťan žije v dnešním světě s vnitřní svobodou a radostí, užívá média a rozvíjí vztahy, ale nechá se při tom vést Božím hlasem, dovede rozpoznat nebezpečí a nevstupovat do jistých oblastí. Dodržuje vnitřní kázeň, která svobodu neomezuje, ale chrání, aniž by zmenšovala radost či štěstí.

Dodržovat hygienická pravidla daná světskými úřady, jako například nošení roušek (každý, kdo předcítá, si na tu chvíli roušku sundá), je naprosto správné, i když je patřičné autority někdy měnit, aniž bychom tomu rozuměli. Poslušnost svědomí a Božím přikázáním se taky nepodřizuje našemu chápání. Dospělí se často musí omezit z lásky k dětem či nemocným v rodině. Láska se neptá, jestli má právo, ale jestli dovede hledat dobro druhého i za cenu vlastní oběti. Láska je při tom vynalézavá.

Vezměme současnou situaci jako příležitost ukázat, k čemu nás vede život podle evangelia. Dávejme dobrý příklad svobody, která dovede milovat i za cenu oběti a nést zodpovědnost, ale zároveň ukazujme lásku vynalézavou, která dovede za všech okolností najít cesty k naplnění našeho poslání hlasatelů radostné zvěsti i horlivých služebníků spásy. S tímto postojem řešme výuku náboženství, budování společenství i službu zpovědníků a duchovních pastýřů. Buďme pokorní a poslušní, ale nedejme se zastavit.

VOlomouci 25. 9. 2020, arcibiskup Jan

Hygienická opatření

Ministerstvo zdravotnictví s účinností ode dne 18. září 2020 do odvolání tohoto mimořádného opatření zakazuje divadelní, hudební, filmová a další umělecká představení, sportovní, kulturní, náboženské, spolkové, taneční, tradiční a jim podobné akce a jiná shromáždění, výstavy, slavnosti, poutě, přehlídky, ochutnávky, trhy a veletrhy, vzdělávací akce, oslavy, a to jak veřejné, tak soukromé, s účastí přesahující ve stejný čas 1 000 osob, koná-li se akce převážně ve venkovních prostorech, nebo 500 osob, koná-li se akce převážně ve vnitřních prostorech staveb.

Z dalšího vyplývá, že:

- mohou být shromáždění, včetně náboženských do 1000 osob venku, do 500 osob uvnitř (s určitými výjimkami)
- uvnitř je limitována akce počtem míst k sezení, protože může být max. 10 osob na akci, kteří místo k sezení nemají
- za dodržení nařízení zodpovídá organizátor, tedy duchovní správce.

Proto doporučuji:

- všude, kde může na bohoslužbu přijít více účastníků, než je míst k sezení, zajistit zvukový přenos bohoslužby do prostoru před kostel a zamezit vstupu těm, kteří by byli přes stanovený počet (sv. přijímání podávat i ve dveřích kostela);
- vrátit se k vynechávání pozdravení pokoje a neužívání svěcené vody v kropenkách;
- dodržovat nařízení o používání roušek (ten, kdo předčítá nebo předzpěvuje, si ji na tu chvíli sundá; ten, kdo podává svaté přijímání, má roušku);
- dbát na častou hygienu a větrání užívaných prostor, nabízet příchozím dezinfekci (celebrant ji použije před příchodem k oltáři či po lavabo).

arcibiskup Jan